

रविवारी एप्रिल 27, 2025

विषय — मृत्यूनंतर परिवीक्षा

सोनेरी मजकूर: 1 योहान 5: 11

"देवाने आपल्याला अनंतकाळचे जीवन दिले आहे आणि हे जीवन त्याच्यापुत्रामध्ये आहे."

उत्तरदायी वाचन:

1 योहान 3: 11, 14-16

1 पेत्र 4: 1, 8, 9, 11

- 11 आपण एकमेकांवर प्रीति करावी, ही शिकवण आपण सुरुवातीपासून ऐकली आहे.
- 14 आपल्याला माहीत आहे की, आपण मरणातून जीवनात गेलो आहोत. कारण आपण आपल्या बंधूवर प्रीति करतो. जो प्रीति करीत नाही तो मरणात राहतो.
- 15 जो कोणी आपल्या भावाचा द्वेष करतो, तो खुनी आहे. आणि तुम्हांला माहीत आहे की, खुनी माणसाला त्याच्या ठायी असलेले अनंतकाळचे जीवन मिळत नाही.
- 16 अशा रीतीने ख्रिस्ताने आपल्यासाठी स्वतःचा जीव दिला. यामुळे प्रेम काय आहे ते आपल्याला समजते. म्हणून आपण देखील आपल्या भावासाठी जीव दिला पाहिजे.
- 1 ख्रिस्ताने जसा शारीरिक दुःखसहनाचा अनुभव घेतला, तसेच तुम्हीसुद्धा ख्रिस्ताची जशी चित्तवृत्ति होती तशा प्रकारच्या चित्तवृत्तीने सज्ज व्हा. मी असे म्हणतो कारण ज्याने शारीरिक दुःखसहनाचा अनुभव घेतला आहे तो पाप करण्याचे सोडून देतो.
- 8 सर्वांत महत्त्वाची गोष्ट ही की, एकमेकांवर सत्याने प्रेम करा. कारण प्रेम पापाच्या राशीवर पांघरुण घालते.
- 9 कुरकुर न करता एकमेकांचा पाहणचार करा.
- 11 सर्व बाबतीत येशू ख्रिस्ताच्या द्वारे देवाला गौरव मिळावे यासाठी जो भाषण करतो त्याने देवापासून आपल्याला वचन आले आहे असे बोलावे; जो सेवक आहे त्याने देवाने पुरविलेल्या सामर्थ्यानुसार सेवा करीत राहावे. यासाठी की सर्व गोष्टीत येशू ख्रिस्ताद्वारे देवाला गौरव दिले जावे. कारण गौरव व सामर्थ्य अनंतकालासाठी त्याचीच आहेत. आमेन.

धडा उपदेश

बायबल पासून

1. 1 योहान 2: 15

- 15 जगावर किंवा जगातील गोष्टींवर प्रेम करू नका. जर कोणी जगावर प्रेम करतो, तर पित्याविषयी त्याच्या अंतःकरणात प्रेम नाही.

2. योहान 11: 1, 3, 17, 21-23, 25-27, 41, 42, 44-46, 53

- 1 लाजर नावाचा एक मनुष्य आजारी होता. तो बेथानी गावात राहत होता. याच गावात मार्था आणि मरीया राहत होत्या.
- 3 त्या बहिणींनी येशूला निरोप पाठविला की, हे प्रभु ज्याच्यावर तू प्रीति करतोस तो आजारी आहे.
- 17 येशू आल्यावर त्याला समजले की, लाजराला चार दिवसांपूर्वीच कबरेत ठेवण्यात आले आहे.
- 21 प्रभु मार्था येशूला म्हणाली, तू जर येथे असतास तर माझा भाऊ मेला नसता,
- 22 पण मला माहीत आहे की, तू जे मागशील ते देव तुला देईल.
- 23 येशू म्हणाला, तुझा भाऊ पुन्हा उठेल.
- 25 येशू तिला म्हणाला, मी पुनरुत्थान आणि जीवन आहे. जो माझ्यावर विश्वास ठेवतो तो मेला असेल तरी जगेल.
- 26 आणि जो कोणी जगतो आणि माझ्यावर विश्वास ठेवतो. तो कधीच मरणार नाही. तू यावर विश्वास ठेवतेस काय?
- 27 होय प्रभु. ती त्याला म्हणाली, तू ख्रिस्त आहेस असा मी विश्वास धरते. तू या जगात आलेला आहे देवाचा पुत्र आहेस.
- 41 मग त्यांनी दगड बाजूला केला. तेव्हा येशू वर पाहून म्हणाला, "पित्या, तू माझे ऐकले, म्हणून मी तुझे उपकार मानतो.
- 42 आणि तू नेहमीच माझे ऐकतोस हे मला माहीत आहे, पण जो लोकसमुदाय आजूबाजूला उभा आहे त्यांच्यासाठी मी हे बोललो. यासाठी की तू मला पाठविले आहेस यावर त्यांनी विश्वास ठवावा.
- 44 मग जो मेला होता तो लाजर जिवंत होऊन बाहेर आला. त्याचे हात पाय वस्त्रांनी बांधले होते व तोंड रुमालाने झाकले होते. येशू लोकांना म्हणाला. त्याला मोकळे करा आणि जाऊ द्या.
- 45 जे यहूदी मरीयेकडे आले होते, त्यांनी येशूने जे केले ते पाहिले आणि त्यांच्यापैकी पुष्कळांनी त्याच्यावर विश्वास ठेवला.
- 46 पण त्यांच्यातील काहींनी परुश्यांकडे जाऊन येशूने जे केले होते ते त्यांना सांगितल.
- 53 म्हणून त्या दिवसापासून त्यांनी त्याला जिवे मारण्याची मसलत केली.

3. योहान 12: 1, 9-11, 23 (से 2nd), 25

- 1 मग येशू वल्हांडण सणाच्या अगोदर सहा दिवस असताना बेथानीस आला. येशूने ज्याला मेलेल्यातून उठविले होते तो लाजर तेथे होता.
- 9 मग तो तेथे आहे हे यहूदीयांतील बऱ्याच जणांना कळले. तेव्हा फक्त येशूसाठीच नव्हे तर ज्याला त्याने मेलेल्यातून उठविले होते त्या लाजराला पाहावे म्हणून ते आले.
- 10 तेव्हा मुख्य याजकांनी लाजराला मारण्याचा कट केला.
- 11 कारण त्याच्यामुळे पुष्कळ लोक येशूकडे जात होते व त्याच्यावर विश्वास ठेवीत होते.
- 23 येशू त्यांना म्हणाला.
- 25 जो आपल्या जिवावर प्रीति करतो तो त्याला गमावेल पण जो या जगात आपल्या जिवाचा द्वेष करतो तो त्याला अनंतकाळाच्या जीवनासाठी राखील.

4. प्रेषितांचीं कृत्यें 3: 1-3, 6, 8, 9, 12

- 1 एके दिवशी पेत्र व योहान मंदिराकडे जात होते. त्यावेळी दुपारचे तीन वाजले होते. मंदिरातील प्रार्थनेची ती नेहमीची वेळ होती.
- 2 जेव्हा ते मंदिरात जाऊ लागले, तेव्हा त्या ठिकाणी एक मनुष्य होता. हा मनुष्य जन्मापासूनचा लंगडा होता. त्याला चालता येत नव्हते. म्हणून काहीं मित्र त्याला उचलून घेऊन आले. दररोज त्याचे मित्र त्याला मंदिराकडे आणीत असत. ते त्या लंगड्या माणसाला मंदिराच्या एका दरवाजाजवळ ठेवीत असत. या दरवाजाचे नाव सुंदर दरवाजा असे होते. तेथे तो मनुष्य मंदिरात येणाऱ्या लोकांकडे भीक मागत असे.
- 3 त्या दिवशी त्या लंगड्या मनुष्याने पेत्र व योहानाला मंदिरात जाताना पाहिले. त्याने त्यांच्याकडे पैसे मागितले.
- 6 परंतु पेत्र म्हणाला, माझ्याकडे सोने किंवा चांदी काही नाही, परंतु माझ्याकडे दुसरे काही तरी आहे, ते मी तुला देतो: नासरेथच्या येशू ख्रिस्ताच्या नावाने ऊठ आणि चालू लाग!
- 8 तो माणूस उडी मारून उभा राहिला व चालू लागला. तो चालत, बागडत, आणि देवाचे गुणगान करीत त्यांच्याबरोबर मंदिरात गेला.
- 9 आणि सर्व लोकांनी त्याला चालताना आणि देवाची स्तुती करताना पाहिले:
- 12 जेव्हा पेत्राने हे पाहिले, तो लोकांना म्हणाला, माझ्या यहूदी बंधूंनी, ह्यामुळे तुम्हांला आश्चर्य का वाटत आहे? तुम्ही आमच्याकडे असे पाहात आहात की जणू काय आमच्या सामर्थ्यानेच हा मनुष्य चालू लागला आहे. तुम्हांला असे वाटते की, आमच्या चांगुलपणामुळे असे घडले?

5. प्रेषितांचीं कृत्यें 4: 9, 10, 31, 32 (सं:), 33

- 9 या लंगड्या माणसाच्या बाबतीत जी चांगली गोष्ट झाली त्याबद्दल तुम्ही आम्हांला प्रश्न विचारीत आहात काय? तुम्ही आम्हांला विचारीत आहात की याला कोणी बरे केले?
- 10 तुम्ही सर्वांनी आणि यहूदी लोकांनी समजून घ्यावे अशी आमची इच्छा आहे, ती ही की, नासरेथच्या येशू ख्रिस्ताच्या सामर्थ्याने हा मनुष्य बरा झाला! तुम्ही येशूला वधस्तंभावर खिळले.

देवाने त्याला मरणातून उठविले. हा मनुष्य लंगडा होता, पण आता तो चांगला झाला आहे. आणि येशूच्या सामर्थ्यामुळे तुमच्यासमोर उभा राहू शकत आहे!

- 31 विश्वासणाऱ्यांनी प्रार्थना केल्यावर, ज्या ठिकाणी ते एकत्र जमले होते ती जागा हादरली, ते सर्व पवित्र आत्म्याने भरले गेले. व ते न भीता देवाचा संदेश सांगत गेले.
- 32 आणि विश्वासणाऱ्यांचा समुदाय एक मनाचा आणि एक जिवाचा होता.
- 33 मोठ्या सामर्थ्याने प्रेषित लोकांना प्रभु येशू मेलेल्यातून उठला याविषयी साक्ष देत. आणि त्या विश्वासणाऱ्यांवर देवाचा मोठा आशीर्वाद होता.

6. 1 पेत्र 1: 3, 6-8, 22, 24, 25 (सं 1st.)

- 3 आमच्या प्रभु येशू ख्रिस्ताच्या पित्याची, देवाची स्तुति असो! त्याच्या महान दयेमुळे त्याने आमचा नवा जन्म होऊ दिला, आणि येशूला मेलेल्यातून उठविण्याने जिवंत व नवीन आशा दिली.
- 6 वेगवेगळ्या प्रकारच्या पिडांनी काही काळापर्यंत तुम्ही दुःखी होणे जरी जरूरीचे असले, तरी यामुळे आनंद करीत आहा.
- 7 नाशवंत सोने शुद्ध करण्याकरिता अग्नि तटाकले जाते. त्याहून अधिक मौल्यवान अशा तुमच्या विश्वासाची कसोटी व्हावी, आणि येशू ख्रिस्ताच्या परत येण्याच्या वेळी तो खरा ठरावा आणि तुम्हाला स्तुति, गौरव व सन्मान मिळावा याची आवश्यकता आहे.
- 8 जरी तुम्ही येशूला पाहिले नाही, तरी तुम्ही त्याच्यावर प्रीति करता. जरी आता तुम्ही त्याच्याकडे पाहू शकत नसला तरी तुम्ही त्याच्यावर विश्वास ठेवता आणि तुम्ही व्यक्त करता येणार नाही, अशा गौरवी आनंदाने भरला आहात.
- 22 आता तुम्ही स्वतःला शुद्ध केले आहे. सत्याची आज्ञा पाळून शेवटपर्यंत प्रामाणिक बंधुप्रीति करा. एकमेकांवर शुद्ध हृदयाने प्रीति करण्याकडे लक्षा द्या.
- 24 म्हणून पवित्र शास्त्र सांगते, सर्व लोक गवतासारखे आहेत आणि त्यांचे सर्व वैभव गवतातील रानफुलासारखे आहे. गवत सुकते, फूल गळून पडते,
- 25 परंतु आमच्या प्रभूचे वचन अनंतकाळ टिकते.

विज्ञान आणि आरोग्य

1. 6: 14-17

स्वर्गात पोहोचण्यासाठी, अस्तित्वाची सुसंगतता, आपण असण्याचे दैवी तत्व समजून घेतले पाहिजे.

"देव प्रेम आहे."

2. 26: 21-32

येशूच्या सत्याच्या शिकवणीत आणि आचरणात अशा त्यागाचा समावेश होता जो आपल्याला त्याचे तत्व प्रेम असल्याचे मान्य करण्यास भाग पाडतो. आपल्या गुरुच्या पापरहित कारकिर्दीचा आणि मृत्यूवरील त्यांच्या सामर्थ्याच्या प्रदर्शनाचा हा मौल्यवान अर्थ होता. त्यांनी त्यांच्या कृतींद्वारे सिद्ध केले की ख्रिश्चन विज्ञान आजारपण, पाप आणि मृत्यूचा नाश करते.

आपल्या गुरुने केवळ सिद्धांत, सिद्धांत किंवा श्रद्धा शिकवली नाही. ते सर्व वास्तविक अस्तित्वाचे दैवी तत्व होते जे त्यांनी शिकवले आणि आचरणात आणले. ख्रिश्चन धर्माचा त्यांचा पुरावा धर्म आणि उपासनेचे स्वरूप किंवा प्रणाली नव्हती, तर ख्रिश्चन विज्ञान होते, जे जीवन आणि प्रेमाचे सुसंवाद साधत होते.

3. 46: 13-29

गुरुजींनी स्पष्टपणे सांगितले की शरीर म्हणजे आत्मा नाही आणि त्यांच्या पुनरुत्थानानंतर त्यांनी भौतिक इंद्रियांना सिद्ध केले की त्यांचे शरीर स्वतः स्वर्गारोहण होईपर्यंत बदललेले नाही - किंवा दुसऱ्या शब्दांत, आत्मा म्हणजे देवाच्या समजुतीत आणखी वर चढले. थॉमसला हे पटवून देण्यासाठी, येशूने त्यांना खिळ्यांच्या खुणा आणि भाल्याच्या जखमेचे परीक्षण करण्यास सांगितले.

मृत्यूसारखे वाटणाऱ्या येशूच्या अपरिवर्तित शारीरिक स्थितीनंतर सर्व भौतिक परिस्थितींपेक्षा त्याचे उन्नती झाले; आणि या उन्नतीने त्यांचे स्वर्गारोहण स्पष्ट केले आणि कबरेच्या पलीकडे एक परीक्षाकालीन आणि प्रगतीशील अवस्था स्पष्ट केली. येशू "मार्ग" होता; म्हणजेच, त्यांनी सर्व लोकांसाठी मार्ग चिन्हांकित केला. त्यांच्या शेवटच्या प्रात्यक्षिकात, ज्याला स्वर्गारोहण म्हणतात, ज्याने येशूच्या पृथ्वीवरील नोंदी बंद केल्या, तो त्याच्या शिष्यांच्या भौतिक ज्ञानापेक्षा वर चढला आणि भौतिक इंद्रियांनी त्याला पुन्हा पाहिले नाही.

4. 38: 24-9

येशूने इतरांसाठी मार्ग दाखवला. त्याने ख्रिस्ताचे अनावरण केले, दैवी प्रेमाची आध्यात्मिक कल्पना. पाप आणि स्वतःच्या श्रद्धेत दबलेल्या, केवळ सुखासाठी किंवा इंद्रियांच्या समाधानासाठी जगणाऱ्यांना, तो सारांशात म्हणाला: डोळे असूनही तुम्हाला दिसत नाही आणि कान असूनही तुम्हाला ऐकू येत नाही; असे होऊ नये की तुम्ही समजून घेऊ नये आणि धर्मातरित होऊ नये आणि मी तुम्हाला बरे करू शकेन. त्याने शिकवले की भौतिक इंद्रिये सत्य आणि त्याची उपचार शक्ती बंद करतात.

नम्रपणे आपल्या गुरुने त्याच्या अनोळखी भव्यतेची थट्टा केली. त्याला मिळालेल्या अशा अपमानाचे त्याचे अनुयायी ख्रिश्चन धर्माच्या शेवटच्या विजयापर्यंत टिकून राहतील. त्याने शाश्वत सन्मान जिंकला. त्याने जग, देह आणि सर्व त्रुटींवर मात केली, अशा प्रकारे त्यांचे शून्यत्व सिद्ध केले. त्याने पाप, आजार आणि मृत्यूपासून पूर्ण तारण केले. आपल्याला "ख्रिस्त आणि त्याला वधस्तंभावर खिळले" आवश्यक

आहे. सर्व त्रुटी नष्ट होईपर्यंत आपल्याला परीक्षा आणि आत्म-नकार, तसेच आनंद आणि विजय असले पाहिजेत.

5. 66: 6-16

संकटे माणसांना भौतिक काठीवर अवलंबून राहू नये असे शिकवतात, - एक तुटलेली काठी, जी हृदयाला छेदते. आनंद आणि समृद्धीच्या सूर्यप्रकाशात आपल्याला हे अर्थही आठवत नाही. दुःख हे कल्याणकारी आहे. मोठ्या संकटातून आपण राज्यात प्रवेश करतो. संकटे ही देवाच्या काळजीचे पुरावे आहेत. आध्यात्मिक विकास भौतिक आशांच्या मातीत पेरलेल्या बीजातून अंकुरित होत नाही, तर जेव्हा हे क्षय होते, तेव्हा प्रेम आत्म्याच्या उच्च आनंदांचा पुन्हा प्रसार करते, ज्यावर पृथ्वीचा कोणताही कलंक नाही. अनुभवाचा प्रत्येक सलग टप्पा दैवी चांगुलपणा आणि प्रेमाचे नवीन दृष्टिकोन उलगडतो.

6. 291: 12-27

सार्वत्रिक मोक्ष प्रगती आणि परिक्षेवर अवलंबून आहे आणि त्यांच्याशिवाय तो अप्राप्य आहे. स्वर्ग हा एक स्थानिकता नाही, तर मनाची एक दैवी अवस्था आहे ज्यामध्ये मनाचे सर्व प्रकटीकरण सुसंवादी आणि अमर आहेत, कारण पाप तिथे नाही आणि मनुष्याला स्वतःचे कोणतेही धार्मिकता नाही, परंतु शास्त्रात म्हटल्याप्रमाणे "प्रभूचे मन" त्याच्या ताब्यात आहे.

"ज्या ठिकाणी झाड पडते, तिथे ते असेल." असे आपण उपदेशकात वाचतो. हा मजकूर लोकप्रिय म्हणीमध्ये रूपांतरित झाला आहे, "जसे झाड पडते, तसेच ते पडते." जसा माणूस झोपतो, तसाच तो जागे होईल. मृत्यू मर्त्य माणसाला शोधतो, तसाच तो मृत्यूनंतरही राहील, जोपर्यंत परिक्षेचा आणि वाढीचा आवश्यक बदल होत नाही. मन कधीही धूळ बनत नाही. कबरेतून पुनरुत्थान मन किंवा जीवनाची वाट पाहत नाही, कारण कबरेचा दोन्हीवर अधिकार नाही.

7. 150: 4-17

आज सत्याची उपचार शक्ती एका अभूतपूर्व प्रदर्शनाऐवजी एका अविनाशी, शाश्वत विज्ञानाच्या रूपात मोठ्या प्रमाणावर प्रदर्शित केली जाते. त्याचे प्रकटीकरण म्हणजे "पृथ्वीवर शांती, माणसांप्रती सद्भावना" या सुवार्तेचे नूतनीकरण. हे येणे, जसे गुरुने वचन दिले होते, ते मानवांमध्ये कायमस्वरूपी व्यवस्था म्हणून स्थापित करण्यासाठी आहे; परंतु ख्रिश्चन विज्ञानाचे ध्येय, जसे की त्याच्या पूर्वीच्या प्रदर्शनाच्या वेळी, प्रामुख्याने शारीरिक उपचारांचे नाही. आता, त्यावेळेप्रमाणे, शारीरिक रोगांच्या आध्यात्मिक उपचारांमध्ये चिन्हे आणि चमत्कार घडवले जातात; परंतु ही चिन्हे केवळ त्याच्या दैवी उत्पत्तीचे प्रदर्शन करण्यासाठी आहेत, - जगाची पापे दूर करण्यासाठी ख्रिस्ताच्या शक्तीच्या उच्च ध्येयाची वास्तविकता साक्ष देण्यासाठी.

8. 11: 9-17 (से जाणीव)

ख्रिश्चन विज्ञानाचे शारीरिक उपचार आता, येशूच्या काळाप्रमाणेच, दैवी तत्वाच्या कार्यामुळे होतात, ज्याच्या आधी पाप आणि रोग मानवी चेतनेतील त्यांचे वास्तव गमावतात आणि नैसर्गिकरित्या आणि आवश्यकतेनुसार अदृश्य होतात जसे अंधार प्रकाशाला आणि पाप सुधारणेला स्थान देतो. आता, त्यावेळेस, ही पराक्रमी कामे अलौकिक नाहीत, तर अत्यंत नैसर्गिक आहेत. ते इमॅन्युएलचे चिन्ह आहेत, किंवा "देव आपल्यासोबत" आहे, - मानवी चेतनेत नेहमीच उपस्थित असलेला दैवी प्रभाव ...

दैनिक कर्तव्ये

मेरी बेकर एडी यांनी

रोजची प्रार्थना

दररोज प्रार्थना करणे हे या चर्चमधील प्रत्येक सदस्याचे कर्तव्य असेल: "तुझे राज्य ये;" माझ्यामध्ये दैवी सत्य, जीवन आणि प्रीती यांचे राज्य स्थापित व्हावे आणि माझ्यापासून सर्व पापांवर राज्य करू द्या; आणि तुझे शब्द सर्व मानवजातीचे स्नेह समृद्ध करू आणि त्यांच्यावर राज्य करू दे!

चर्च मॅन्युअल, अनुच्छेद आठवा, विभाग. 4

हेतू व कृतींचा नियम

द मदर चर्चच्या सदस्यांच्या हेतू किंवा कृतीबद्दल वैरभाव किंवा केवळ वैयक्तिक आसक्तीच उत्तेजन देऊ नये. विज्ञानात दैवी प्रेम एकट्याने माणसावर राज्य करते; आणि एक ख्रिश्चन वैज्ञानिक प्रेमात गोड सुविधांना प्रतिबिंबित करते, पापाची निंदा करते, खरा बंधुता, दानशूरपणा आणि क्षमा यामध्ये. या चर्चमधील सदस्यांनी दररोज सर्व प्रकारच्या वाईटापासून वाचलेले, भविष्य सांगण्यापासून, न्यायनिवाड्यापासून, निंदा करण्यापासून, समुपदेशनातून, प्रभाव पाडण्यापासून किंवा चुकीच्या मार्गाने प्रभावित होण्यापासून वाचण्यासाठी प्रार्थना करावी.

चर्च मॅन्युअल, अनुच्छेद आठवा, पंथ. 1

कर्तव्याची सतर्कता

आक्रमक मानसिक सूचनेविरुद्ध दररोज स्वतःचा बचाव करणे, आणि देव, त्याचा नेता आणि मानवजातीबद्दल त्याच्या जबाबदाऱ्या विसरणे किंवा दुर्लक्ष करणे हे या चर्चमधील प्रत्येक सदस्याचे कर्तव्य असेल. त्याने केलेल्या कृत्यांबरोबरच त्याचा न्याय होईल.

चर्च मॅन्युअल, अनुच्छेद आठवा, विभाग. 6

हा बायबलचा धडा स्वतंत्र प्लेनफिल्ड ख्रिश्चन सायन्स चर्चने तयार केला होता. मॅरी बेकर एडी यांनी लिहिलेल्या किंग जेम्स बायबलमधील क्रिस्टिकल कोटेशन्स आणि ख्रिश्चन सायन्स टेक्स्टबुक, सायन्स अँड हेल्थ विथ की टू द स्क्रिप्ट्समधील सुधारात्मक परिच्छेदांची रचना आहे.